

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Καταστροφική 'εσωτερική υποτίμηση'

Πριν από τριάνμισι χρόνια, η Ελλάδα , κρίθηκε , ότι «χρεοκόπησε» και στη συνέχεια «διασώθηκε» από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Έκτοτε, η χώρα έχει μετατραπεί σε πειραματόζωο για τις πολιτικές συνταγές μιας άκρως νεοφιλελεύθερης Ε.Ε. κάτω από την σκληρή ηγεμονία της Γερμανίας και των δορυφόρων της, με το ΔΝΤ να υπηρετεί ως υποδεέστερος εταίρος.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Η οικονομική κρίση, με την περιστολή των κοινωνικών δαπανών που επέφερε το πρόγραμμα λιτότητας, έχει αυξήσει δραματικά τον κίνδυνο της φτώχειας στη χώρα μας και έχει καταστήσει πολύ εύθραυστη την κοινωνική συνοχή. Οι επιπτώσεις δεν φαίνεται να περιορίζονται μόνον σε όσους αδυνατούν να αντεπεξέλθουν στην κάλυψη βασικών τους αναγκών ή σε ανθρώπους που έχασαν τη δουλειά τους. Ολοένα και περισσότερες οικογένειες αντιμετωπίζουν αβέβαιο μέλλον όχι μόνο από την τεράστια ανεργία, αλλά και από την αβέβαιη και ανεπαρκώς αμειβόμενη εργασία, καθώς η φτώχεια εξαπλώνεται ραγδαία και καταλαμβάνει υψηλότερο μερίδιο στον οικονομικά ενεργό πληθυσμό και στα μεσαία κοινωνικά στρώματα.

Γιατί αποδεχτήκαμε την «εσωτερική υποτίμηση» που θέλησε η τρόικα ως τη μόνη «εφικτή στρατηγική», προκαλώντας έτσι μια τεράστια εθνική καταστροφή δίχως προηγούμενο;

Ακόμη και να δούμε πρωτογενές πλεόνασμα, τι το ουσιαστικό θα αλλάξει για την ελληνική κοινωνία που ζει σε συνθήκες φτώχειας κι απόγνωσης;

Η χώρα βιώνει μια ολική οικονομική καταστροφή, η οποία εξελίσσεται πλέον σε ανθρωπιστική κρίση σε μια από τις πλουσιότερες περιοχές του πλανήτη, έχει απολέσει το 1/4 του ΑΕΠ της, η ανεργία έχει σπάσει όλα τα ρεκόρ και ένας στους τρεις συμπολίτες μας ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Πότε θα βρουν δουλειά το 1,5 εκατομμύριο άνεργων συμπολιτών μας;

Η χώρα αθροίζει πόνο και δυστυχία στις ατέλειωτες ουρές των συσσιτίων, στα χωρίς ρεύμα παγωμένα σπίτια. Και η Ιρλανδία πέρασε τη στενωπό, αλλά αναίμακτα. Γιατί μερίμνησε να απλώσει δίκτυ προστασίας στους ασθενεστερούς. Στην Ελλάδα, γιατί η λεγόμενη εξυγίανση πρέπει να περιλαμβάνει την τιμωρία των απελπισμένων;

Πως θα βγούμε όχι από το τούνελ, αλλά από την κόλαση την οποία βιώνουν χιλιάδες Έλληνες που σήμερα είναι άνεργοι και ανασφάλιστοι ή στην καλύτερη περίπτωση με μισθούς τόσο μειωμένους που δεν επαρκούν ούτε για την κάλυψη των βασικών τους αναγκών; Με τη λιτότητα που μας βουλιάζει ακόμη περισσότερο στην ύφεση;

Γιατί ενώ μας λέτε , ότι η λιτότητα σημειώνει επιτυχία, έρχεστε με τον νέο προϋπολογισμό και επιβάλλετε νέες περικοπές δημοσίων δαπανών, αυξήσεις φόρων και περισσότερες απώλειες θέσεων εργασίας;

Αθήνα, 10 Δεκεμβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών